

NE DORIM CA COPILUL SĂ SE CALMEZE?

INTENȚII BUNE = ÎNȚELEGERE, EMPATIE, CALMITATE, ÎNDRUMARE ȘI IUBIRE

Copiii NU ne ghicesc gândurile și nici bunele intenții. Ei le intuiesc, instinctiv, din tonul vocii și din atitudinea noastră (a părinților sau a adulților care îi au în grijă).

ÎNȚELEGERE ȘI EMPATIE = COPILUL ARE NEVOIE DE AJUTOR

Niciodată cineva nu s-a calmat doar pentru că i s-a spus că trebuie să facă asta. Reacția negativă a copilului este manifestarea unui disconfort fizic sau emoțional: durere, oboseală, foame, frică, tristețe, nevoie de conectare, teama de a nu mai fi iubit...

CALMITATE = COPILUL ARE NEVOIE DE UN EXEMPLU POZITIV DE CALMITATE

Copiii ne privesc cu cea mai mare atenție. Ei ne iubesc și vor să ne facă pe plac. Dacă furia lor primește un răspuns asemănător, nu facem decât să alimentăm reacția naturală a copilului de a se proteja de ceva care îi crează disconfort, ceea ce vine să se adauge la disconfortul pe care deja îl simțea atunci când s-a declanșat supărarea.

ÎNDRUMARE = CÂND COPILUL ESTE COPLEȘIT DE EMOȚII, NU POATE GÂNDI RAȚIONAL ȘI ARE NEVOIE DE UN LIDER RAȚIONAL

Oricât de bine intenționați am fi, este recomandat să nu facem educație atunci când copilul este copleșit de emoții și mai ales să nu punem etichete negative. Să acceptăm trăirea, să o explicăm și să intervenim pentru stabilirea unor limite de siguranță. Restul poate aștepta până cel mic s-a calmat.

ÎMPĂCARE ȘI CONFIRMAREA IUBIRII = NU NE RETRAGEM AFECTIUNEA FAȚĂ DE COPIL

Copiii trebuie să audă că sunt iubiți mereu și necondiționat. Nu numai atunci când se comportă exemplar. Nu sunt perfecți. Nici noi nu suntem. Dar cu toții ne dorim să fim acceptați și iubiți așa cum suntem.